

Հովհաննես Թումանյան

Երգչին

Ապա այն երգն ասա՛, երգիչ,
Որ հեծեծանք է միալար,
Այն սրտատանջ և մորմոքիչ
Երգը երգիր ինձ համար:

Սիրտս լիքն է լուռ վշտերով,
Շո՛ւտ, այն տխուր երգն հնչիր,
Եվ քո երգի նուրբ ձայներով
Արցունքներըս դուրս կանչիր:

Շատ թաքցրի սրտիս միջին

Ջգայազուրկ մարդկանցից,
Այժմ ուզում եմ քո առաջին
Ողջ դատարկել իմ սրտից:

Դե շո՛ւտ արա, որ ինչպես թույն
Ինձ չընտանջեն հավիտյան,

Երգի՛ր, երգիչ, և նրանք իսկույն
Իմ աչքերում կերևան:

Յատուկ Պոէմ

1890

Յաւուն Պոեմ